



Recull històric de documents



► L'Arquebisbe Joan-Enric, amb un dels dos exemplars de l'*Andorra Aeterna*, dedicats als coprínceps, que els editors «Biblioteca impossible» van lliurar en un acte simbòlic a la Casa Museu d'Areny-Plandolit, a la parròquia d'Ordino. Aquest és un recull de 40 facsímils de documents històrics.

Mons. Vives va posar en relleu que s'hi reflecteix quasi tota la història del país: és un tresor, no és efímer: «per a tots els andorrans i andorranes és la nostra essència, és un foto fixa de la societat que hem anat construint. La nostra és una història bella, d'aportació a la història de la humanitat». Els exemplars van ser el lliurats 12 de novembre pel seu editor, Miquel Huguet.

GLOSSA

Beneir, pregar, estimar... Nadal!

Sessió de catequesi preparatòria de la primera comunió. Dijous a la tarda. Els vuit infants que hi assisteixen tenen nou anys o els faran aquest curs. Falta poc per a la celebració del Nadal. La catequista els pregunta com celebren el naixement de Jesús el dia de Nadal. Tres diuen que, la vigília, participen a la *missa del pollet*. Dos, que van a la missa del gall. Una nena explica que, abans de dinar, tota la família canta una nadala davant el pessebre. Una altra diu que aquell dia beneeixen la taula. Un nen afegeix que l'avi sempre beneeix la taula però que, aquell dia, *inventa* una benedicció... El tema, ben treballat per la catequista, no acaba en aquesta sessió. Obre la porta a una catequesi familiar sobre el misteri de Nadal tot aprofitant el pessebre, el cant de nades o les felicitacions que arriben a la pantalla de l'ordinador o mitjançant el correu postal.

En aquests dies de festes d'estimació i afecte, ens sentim estimats i estimem la família, i ens sentim estimats per Déu. Celebrem l'inici de la nostra salvació. Jesús va néixer en humilitat, en una establia, en una família pobre. Els primers tes-

timonis de la seva vinguda van ser uns pastors que vivien al ras. L'infant Jesús vol entrar en el nostre ésser, en el nostre cor, per moure'ns a estimar, a servir, a portar pau, a estar al costat dels més necessitats... «Fills meus, sento dolors de part com si us tornés a infantar, i no els acabaré fins que Crist no quedi format en vosaltres» (Ga 4,19). Nadal ens convida a portar la Bona Nova arreu, un arreu que comença ben a prop nostre: pels nostres infants.

El nen de l'avi que *inventa* benediccions de taula comparteix amb els companys allò que l'avi pronuncià el darrer any: «Beneïu, Senyor, aquesta taula i tots els qui l'envoltem, en el dia de Nadal. Beneïu aquests aliments i feu que els compartim amb els més necessitats. Beneïu la nostra família i feu que sempre ens estimem i servim. Beneïu el món i tota la humanitat.» Quan l'avi ha acabat —afegeix el menut—, tots diem: «Amén». Els nens i les nenes, companys de catequesi, van apuntar la benedicció al quadern. Si els seus avis o els seus pares no en preparen o *n'inventen* cap, sempre la podran fer servir.

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Sant i Joiós Nadal!

En les felicitacions nadalenques d'enguany, amb una bonica reproducció d'una Nativitat del Frontal del segle XIII de l'església de Santa Maria de Cardet a la Vall de Boí, cito un text significatiu del Sant Pare Francesc del Nadal de l'any passat, que ara us adjunto a tots els qui llegiu aquest *Full Dominical*, per desitjar-vos també a tots vosaltres, fidels d'Urgell o visitants, un Sant i Joiós Nadal:

«El Nadal ens invita a donar glòria a Déu, perquè és bo, fidel, misericordiós. En aquest dia el meu desig és que tothom pugui conèixer el veritable rostre de Déu, el Pare que ens ha donat Jesús. M'agradaria que tots poguessin sentir Déu a prop, sentir-se a la seva presència, que l'estimin, que l'adorin.»

I que tots nosaltres donem glòria a Déu, sobretot, amb la vida, amb una vida lliurada per amor a Ell i als germans.»

Santes festes de Nadal, Any Nou i Epifania!



Són dies de família, d'amor, d'obertura a la bondat, de solidaritat amb els qui pateixen. Per això hem de viure amb intensitat, amb fe i amb compromís. Això és el veritable Nadal!

Us desitjo que Jesús es faci ben present en les vostres vides i les renovi, omplint-vos d'esperança. I que Déu ens beneeixi amb el do de la Pau!

A tots, els meus millors desitjos de joia evangèlica, la que només Jesús, el Fill de Déu i el Príncep de la Pau, pot donar.

Sant i Joiós Nadal!

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA



JOSEFINA RAMOS I SOLÀ

Punta de llançà

El St. Joseph Catholic Hospital de Monròvia (Libèria), creat fa 50 anys pels Germans de Sant Joan de Déu i en el qual col·laboren des de 1967 les Missioneres de la Immaculada Concepció, s'està desinfectant per l'ebola i es vol posar en funcionament aviat. La Gna. Josefina Ramos, missionera de la Immaculada Concepció, companya de la Gna. M. Àngels Llopart, que ha estat a l'Àfrica durant 26 anys —els darrers cinc a Monròvia— i que ha tornat a fer costat a les germanes malaltes, explica la importància de la tasca missionera.

Per què és tan important la tasca missionera?

La tasca missionera és intrínseca al cristianisme des que els Apòstols van optar per fer arribar el coneixement de la persona de Jesús a tots els pobles. Els religiosos, com a persones consagrades a la causa del Regne, es veuen impel·lits per la força del Crist a comunicar la Bona Nova de la dignitat humana i de l'amor de Déu allà on no hi poden arribar altres persones.

Tot i el patiment, per què no tenen por?

Pateixen el que comporta viure en països llunyans, però el contacte i el coneixement de les persones que viuen la injustícia més descarada del nostre món, sentir el seu desig de promoció o ser testimoni de les seves opressions fa que et sentis punta de llançà de l'amor, la denúncia i el consol de Jesús.

Quina recompensa personal i espiritual s'emporten?

La riquesa personal que aporta aquesta experiència no es pot descriure amb paraules, però ens descobreix l'essència de l'Evangelí: només si us feu com un d'ells estareu amb mi.

Oscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

El temps



Oh Senyor, et donem gràcies pel temps.

Quan deixes caure la pluja, te'n donem gràcies.

Quan fas brillar el sol,

nosaltres preguem.

Quan desencadenes la tempestat, nosaltres confiem en tu.

Quan ens fas notar el fred,

cerquem l'escalf del teu amor.

Oh Senyor, creador del sol, de la lluna i dels estels, del vent, de la tempesta i del mar, sabem que, al centre de tot, Tu hi ets juntament amb nosaltres.

Gràcies pel temps,

oh Senyor.

Amén

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

Los imprescindibles abuelos



El hijo varón que está confiado a la tutela de la madre necesita la presencia de un personaje masculino en su vida; al igual que la niña necesita la presencia de una mujer, si le toca vivir sola con el progenitor masculino. Quiero, pues, que quede claro que después de toda separación es muy deseable que los hijos tengan contacto con adultos de cada sexo.

De la familia de origen de cada uno de los esposos han de surgir las figuras adultas que hagan esta función vicaria, supliendo al progenitor que ha desaparecido de la estructura familiar.

Así, a falta de nuevo consorte, muy a menudo son los abuelos los que asumen estos papeles de padres sustitutos.

Al abuelo varón le toca representar el aspecto de masculinidad que necesita el niño varón, cuando la custodia la tiene la madre y no se sabe nada del padre; mientras que la abuela representa la femineidad, cuando la custodia recae en el padre y no se tienen noticias de la madre.

Si el menor no puede crecer con un representante de cada sexo en casa, se puede producir en él una limitación de su capacidad de identificación, lo que se ha venido a llamar metafóricamente *hemiplejía simbólica*. Aunque esta situación puede verse compensada si el hijo dispone de una familia extensa a donde arrimarse: abuelos, padrinos, tíos...; o bien de amistades cuyas casas puede frecuentar.

Personas, en suma, muy valiosas que le sirven de modelo para el desarrollo de su personalidad.

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Navidad, «revolución de la ternura»



El papa Francisco, hablando a los parlamentarios europeos, se ha dirigido también a «los más de quinientos millones de ciudadanos de los 28 estados miembros a quienes ellos representan». Entre claras y profundas afirmaciones, ha hablado de la dignidad trascendental del hombre y ha puesto nombre a la enfermedad más extendida en nuestro continente: la soledad.

San Juan Pablo II, en su comentario al salmo 26, manifiesta: «El orante, en la soledad y en la pérdida de los afectos más queridos, nunca está totalmente solo porque sobre él se inclina el Dios misericordioso.»

El papa Francisco, que detecta la enfermedad, también nos ofrece la medicina. Siguiendo la llamada del Hijo de Dios en su encarnación, el Papa dice: «No me canso de invitar a toda la Iglesia a la *revolución de la ternura* (EG 88). Sin disminuir el valor del ideal evangélico, es preciso acompañarlo con la misericordia y la paciencia.»

Es una llamada a llevar a todas partes la sonrisa de Dios: «Cuando nos acercamos con ternura a los que necesitan atención, llevamos la esperanza y la sonrisa de Dios en medio de las contradicciones del mundo». Para crecer en la ternura, miramos a María, animada por la divina misericordia, que en ella se hizo carne.

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL



Accés al Breviari

22. ■ **Dilluns** (lit. hores 4a setm.) [1Sa 1,24-28 / SI: 1Sa 2,1.4-5.6-7.8abcd / Lc 1,46-56]. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.

23. ■ **Dimarts** [MI 3,1-4;4,5-6 / SI 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. de Cracòvia; sant Sèrvul el Paralític; santa Victòria, verge i màrtir.

24. ■ **Dimecres** [2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16 / SI 88 / Lc 1, 67-79]. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmina, vg., princesa.

Comença el temps de Nadal

25. □ † **Dijous** [Vigília: Is 62,1-5 / SI 88 / Ac 13,16-17. 22-25 / Mt 1,1-25. Nit: Is 9,1-6 / SI 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / SI 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2, 15-20. Dia: Is 52,7-10 / SI 97 / He 1,1-6 / Jn 1,1-18]. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judà. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre. Santa Anastàsia, màrtir (s. iv); santa Eugènia, vg. i mr.

26. ■ **Divendres** [Ac 6,8-10;7,54-60 / SI 30 / Mt 10,17-22]. Sant Esteve, diaca i primer mr. (35) a Jerusalem. Sant Dionís, papa (259-268) i mr.; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

27. □ † **Dissabte** [1Jn 1,1-4 / SI 96 / Jn 20,2-8]. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vident de Patmos, venerat a Efes (†100). Sant Teodor, monjo; santa Nicaret, vg.

28. □ † **Diumenge vinent**, la Sagrada Família (lit. hores 1a setm.) [Gn 15,1-6;21,1-3 / SI 104 / He 11,8.11-12. 17-19 / Lc 2,22-40]. Sants Innocents, mrs. a Betlem i rodalia. Santa Dòmina, vg. i mr.; sant Abel, fill d'Adam i d'Eva.

DIUMENGE IV D'ADVENT

▶ Lectura del segon llibre de Samuel (2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16)

Quan el rei David s'hagué traslladat al seu palau, després que el Senyor l'hagué deixat en pau de tots els enemics que tenia al voltant, digué al profeta Natan: «Mira, jo visc en un palau de cedre, mentre l'arca de Déu està en un envelat». Natan digué al rei: «Vés, fes tot el que es proposi el teu cor; tens amb tu el Senyor.»

Però aquella nit Natan rebé aquesta paraula del Senyor: «Vés, digues a David, el meu servent: Això diu el Senyor: Tu m'has de fer un casal per residir-hi? Jo t'he pres del clos del ramat, de guardar les ovelles i les cabres, per fer-te cap del meu poble Israel. He estat amb tu en totes les campanyes que has emprès, he derrotat els teus enemics i t'he donat una anomenada com la dels més famosos de la terra.

He destinat un lloc per al meu poble Israel, l'hi he plantat perquè hi visqui sense por, i no l'oprimiran més els perversos com ho havien fet abans, durant el temps en què vaig enviar jutges per governar Israel, el meu poble. A tu, et deixaré en pau de tots els teus enemics. I ara el Senyor t'anuncia que et farà un casal. Quan t'arribarà l'hora de reposar amb els teus pares, et donaré per successor un descendent, sortit de les teves entranyes, i consolidaré el seu regne. Jo li seré pare, i ell serà per a mi un fill. El teu casal, la teva dinastia, es perpetuarà davant meu, el teu tron es mantindrà per sempre.»

▶ Salm responsorial (88)

R. *Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors.*

Senyor, cantaré tota la vida / els vostres favors, / d'una generació a l'altra anunciaré / la vostra fidelitat. / Vós heu dit: «El meu favor és indestructible, / mantinc la fidelitat en el cel.» R.

He fet aliança amb els meus elegits, / jurant a David el meu servent: / «T'he creat per sempre una dinastia, / mantindré per tots els segles el teu tron.» R.

Ell em dirà: «Sou el meu pare, / el meu Déu i la roca que em salva.» / Mantindré per sempre el meu amor, / la meua aliança amb ell serà perpètua. R.



L'anunciació a Maria. Pintura d'El Greco, Museu del Prado (Madrid)

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 16,25-27)

Germans: Glòria a aquell qui té el poder de confirmar-vos en la Bona Nova que us anuncio, en allò que proclamem de Jesucrist, i que és la revelació del pla de Déu, amagat en el silenci dels segles, però que ara ha sortit a la llum, per la decisió del Déu etern, d'acord amb els escrits profètics, i ha estat posat a l'abast de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Déu és l'únic ple de saviesa. Glòria a ell eternament per Jesucrist. Amén.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 1,26-38)

En aquell temps, Déu envià l'àngel Gabriel a un poble de la Galilea anomenat Natzaret, per dur un missatge a una noia, promesa amb un descendent de David, que es deia Josep, i el nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a casa d'ella i li digué: «Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu». Ella es turbà en sentir aquestes paraules i pensava per què la saludava així. Però l'àngel li digué: «No tinguis por, Maria; Déu t'ha concedit el seu favor. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi». Maria preguntà a l'àngel: «Com pot ser això, si jo no tinc marit?»

L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit sant que naixerà, l'anomenaran Fill de Déu. També la teva parenta, Elisabet, ha concebut un fill a la seva edat; ella que era tinguda per estèril ja es troba al sisè mes, perquè a Déu res no li és impossible». Maria va respondre: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules». I l'àngel es va retirar.

▶ Lectura del segundo libro de Samuel (2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16)

Cuando el rey David se estableció en su palacio, y el Señor le dio la paz con todos los enemigos que le rodeaban, el rey dijo al profeta Natán: «Mira, yo estoy viviendo en casa de cedro, mientras el arca del Señor vive en una tienda.» Natán respondió al rey: «Ve y haz cuanto piensas, pues el Señor está contigo.»

Pero aquella noche recibí Natán la siguiente palabra del Señor: «Ve y dile a mi siervo David: «Así dice el Señor: ¿Eres tú quien me va a construir una casa para que habite en ella? Yo te saqué de los apriscos, de andar tras las ovejas, para que fueras jefe de mi pueblo Israel. Yo estaré contigo en todas tus empresas, acabaré con tus enemigos, te haré famoso como a los más famosos de la tierra.

Daré un puesto a Israel, mi pueblo: lo plantaré para que viva en él sin sobresaltos, y en adelante no permitiré que los malvados lo afligjan como antes, cuando nombré jueces para gobernar a mi pueblo Israel. Te pondré en paz con todos tus enemigos, y, además, el Señor te comunica que te dará una dinastía. Y, cuando tus días se hayan cumplido y te acuestes con tus padres, afirmaré después de ti la descendencia que saldrá de tus entrañas, y consolidaré su realeza. Yo seré para él padre, y él será para mí hijo. Tu casa y tu reino durarán por siempre en mi presencia; tu trono permanecerá por siempre.»

▶ Salmo responsorial (88)

R. *Cantaré eternamente tus misericordias, Señor.*

Cantaré eternamente las misericordias del Señor, / anunciaré tu fidelidad por todas las edades. / Porque dije: «Tu misericordia es un edificio eterno, / más que el cielo has afianzado tu fidelidad.» R.

«Sellé una alianza con mi elegido, / jurando a David, mi siervo: / «Te fundaré un linaje perpetuo, / edificaré tu trono para todas las edades.» R.

Él me invocará: «Tú eres mi padre, / mi Dios, mi Roca salvadora.» / Le mantendré eternamente mi favor, / y mi alianza con él será estable. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 16,25-27)

Hermanos:

Al que puede fortaleceros según el Evangelio que yo proclamo, predicando a Cristo Jesús, revelación del misterio mantenido en secreto durante siglos eternos y manifestado ahora en los escritos proféticos, dado a conocer por decreto del Dios eterno, para traer a todas las naciones a la obediencia de la fe al Dios, único sabio, por Jesucristo, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

▶ Lectura del evangelio según san Lucas (Lc 1,26-38)

En aquel tiempo, el ángel Gabriel fue enviado por Dios a una ciudad de Galilea llamada Nazaret, a una virgen desposada con un hombre llamado José, de la estirpe de David; la virgen se llamaba María. El ángel, entrando en su presencia, dijo: «Alégrate, llena de gracia, el Señor está contigo.» Ella se turbó ante estas palabras y se preguntaba qué saludo era aquel. El ángel le dijo: «No temas, María, porque has encontrado gracia ante Dios. Concebirás en tu vientre y darás a luz un hijo, y le pondrás por nombre Jesús. Será grande, se llamará Hijo del Altísimo, el Señor Dios le dará el trono de David, su padre, reinará sobre la casa de Jacob para siempre, y su reino no tendrá fin.» Y María dijo al ángel: «¿Cómo será eso, pues no conozco varón?»

El ángel le contestó: «El Espíritu Santo vendrá sobre ti, y la fuerza del Altísimo te cubrirá con su sombra; por eso el Santo que va a nacer se llamará Hijo de Dios. Ahí tienes a tu pariente Isabel, que, a pesar de su vejez, ha concebido un hijo, y ya está de seis meses la que llamaban estéril, porque para Dios nada hay imposible.» María contestó: «Aquí está la esclava del Señor; hágase en mí según tu palabra.» Y la dejó el ángel.

COMENTARI

Un anunci joiós



L'Advent s'acaba i ja despunta el Nadal, la presència de Déu en la història amb el naixement de Jesús, el Déu encarnat.

La promesa de Natan (1a lectura) presenta el desig de David de posseir un temple grandios a la capital Jerusalem, on Déu també hi habitaria. Déu no refusa d'habitar en l'espai (el Temple), però prefereix fer-se present en el temps: en la família de Maria i Josep, en la comunitat humana, en l'Església feta de pedres vives. L'anunci no s'esdevé en el Temple de Jerusalem, com el de Joan Baptista, sinó a Natzaret, un poblet sense rellevància, d'on ningú espera que hi pugui sortir res de bo.

Déu fixà un nou principi fent que el seu Fill nasqués d'una verge, aleshores promesa amb un home que es

deia Josep, de la dinastia de David. Maria meditava la Paraula de Déu en el seu cor d'una manera tan entranyable que aquesta Paraula li baixà del cor a l'entranya i així s'encarnà. Jesús, Fill de Déu, no havia de prosseguir simplement la cadena de les generacions que feien Jesús fill de David. «El Senyor Déu li donarà el tron del seu pare David». La nissaga de David s'havia ensorrat cada cop més en la culpa, en l'exili. Així, Déu envià el seu propi Fill únic que és Déu, la imatge de la seva glòria, perquè es fes home i restablís la imatge original de l'home, enfosquida pel pecat. Un nou principi significava oferir a l'ésser humà l'oportunitat de començar de cap i de nou per si mateix i plasmar la seva vida tal com Déu l'havia concebuda. Néixer d'una verge havia de ser un senyal per dir-nos que no estem determinats per la història dels nostres mancaments, dels nostres errors. Torna a començar avui.

El relat de l'anunci joiós a Maria és una invitació a viure també nosaltres la joia de l'Evangelí, amb aquestes actituds que l'àngel diu a Maria: «Alegra't», «el Senyor és amb tu», «no tinguis por», «has trobat gràcia davant de Déu».

Per tant, acollim Jesús amb joia. No ens compremem mirant el nostre arbre genealògic, la història de la nostra família.

Déu ha plantat dins nostre la seva llavor immortal i podem recuperar sempre la imatge que Déu s'ha fet de nosaltres, gràcies al sí incondicionat de Maria a la proposta que li va fer Déu.

El més gran dels misteris es realitza en la simplicitat de la casa de Maria: perquè els homes poguessin néixer de Déu, primerament Déu ha nascut entre els homes.

Ignasi Ricart, claretià

Estima i viu la justícia, és NADAL

Els cartells de Càritas que aquest Nadal penjarem a les nostres parròquies tenen una frase que ens vol interpel·lar, «**Què fas amb el teu germà?**», una advertència a obrir els ulls, de bat a bat, per deixar-hi entrar la llum veritable del Nadal cristià i tenir una mirada de caritat i fraternitat cap als nostres germans i germanes exclosos, marginats i arraconats en el nostre sistema social.

Només així tindrà sentit i revirà amb tota la seva intensitat, en la nostra Església i en les nostres Càritas Parroquials, el «**estima i viu la justícia**». El naixement de l'Infant, en aquests dies de Nadal i en una establia, ens vol fer obrir una mirada generosa i acollidora cap als altres; els immigrants, les persones sense sostre, els desnonats, les famílies sense recursos, els aturats, i els infants, dones i avis maltractats..., i Déu és amb ells i fa costat a cadascú d'aquests que deixem fora de la societat, mal dita del benestar. Un benestar que no arriba a tothom.

Què fas amb el teu germà? Ens recorda una frase bíblica que Déu va cridar amb tota la força i amb tota la justícia divina, com recull el llibre del Gènesi 4,9: «*Aleshores Jahvé digué a Caïn. On és el teu germà Abel? Ell respongué: No ho sé. Què potser sóc el guardià del meu germà?*». Déu ens ha fet guardians dels nostres germans i germanes més necessitats. No podem tenir l'actitud egoïsta i gens cristiana de Caïn, no ens podem amagar. Hem d'actuar i lluitar per una justícia que es faci realitat en el nostre món.

Ara tenim una oportunitat més, una de les moltes que la vida ens ofereix per ser bons guardians dels nostres germans. No la desaprofitem! En aquests dies de Nadal col·laborem, a la Campaña de Càritas, amb la nostra almoïna i la nostra pregària, i així podrem respondre a Déu que el nostre germà està amb nosaltres, que les nostres mans estan obertes i esteses cap a ell i ella per fer tot allò que és bo i just.

Mn. Jaume Mayoral
Delegat diocesà de Càritas

Nou Centre d'activitats a La Seu d'Urgell

«Fem un pas endavant en el desplegament de la xarxa de centres d'activitats de Càritas» va destacar el director de Càritas Urgell, Josep Casanova, en la presentació del Centre Sant Ot, el nou local de l'entitat a La Seu d'Urgell, un espai amb vocació de servei, que aglutina les activitats de formació i suport i també les atencions a persones i famílies. Josep Casanova va fer palès l'essència d'aquest projecte de Càritas: «homogeneïtzar amb flexibilitat els diferents projectes, adaptació al territori i una major visibilitat dels projectes Càritas a la comarca». El Centre Sant Ot va ser beneït i inaugurat per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives i Sicília, en un acte en el que també van assistir el Delegat diocesà de Càritas, Mn. Jaume Mayoral, la Presidenta de Càritas Catalunya, Carmen Borbonés, l'Alcalde de La Seu d'Urgell, Albert Batalla i nombroses autoritats locals i de la



comarca, a més de nodrida representació de la societat civil, el personal i voluntaris de l'entitat. Durant la tarda, moltes persones es van acostar per conèixer el Centre durant el temps de portes obertes.

Mons. Joan-Enric Vives va posar en relleu que la dedicació, el suport i la tasca de Càritas té com a motor l'amor de Déu, fent referència la cita que ostenten els centres de Càritas, «Deus Caritas est», i a la centralitat del missatge cristià de l'entitat. Es va felicitar de la tasca que s'està duent a terme en el Centre i va encoratjar l'equip de treball que l'ha fet possible a seguir endavant. Per la seva banda, l'Alcalde de la ciutat va agrair «la tasca ingent» que ha fet en els darrers anys l'ONG de l'Església i s'ha felicitat l'esperit de col·laboració amb l'Ajuntament i les altres institucions de la ciutat i de la comarca.

El Centre Sant Ot a La Seu d'Urgell centralitzarà el conjunt d'activitats i serveis que s'ofereixen als usuaris, en la línia ja encetada per l'entitat a Balaguer (Centre Sant



Domènec) i a la de Puigcerdà d'oferir una xarxa de centres que donin suport a la població amb prestacions diverses. A La Seu d'Urgell, es concentren els projectes d'atenció a famílies; el Projecte Aula Suport per a nois i noies d'entre 17 i 28 anys per millorar les habilitats socials i aconseguir conductes prelaborals; projectes de formació, el projecte Nou Grapats de reinserció laboral i els serveis centrals d'administració de l'entitat.

Aquest tipus d'infraestructura s'està mostrant molt útil: del total de persones o famílies ateses en els diferents àmbits de Càritas d'Urgell el 2013, el 53% es van atendre entre els dos centres de Sant Domènec de Balaguer i el de Puigcerdà. També el treball en aquests dos Centres han possibilitat la participació durant el 2013 de 36 voluntaris. Aquest model de centre d'activitats, ideat per a ser un recurs dinamitzador del nostre pla d'acció i del pla de voluntariat, ens fa valorar de forma positiva la seva idoneïtat i també l'oportunitat d'estendre el model.



TEMPS D'ADVENT, AMB VALORS CRISTIANS

Acolliment

Apunt de celebrar el naixement del Senyor, en aquest darrer diumenge d'Advent se'ns posa novament de relleu l'actitud de Maria acollint la proposta de l'àngel, l'enviat de Déu, per a esdevenir la mare del Fill de Déu.

La seva resposta es concreta en posar-se totalment al servei de Déu: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules» (Lc 1,38). Maria li ofereix tota la seva vida. I ho podem dir tant físicament perquè del seu si virginal neix Jesús com de tota la seva vida perquè es lliura completament a Déu esdevenint la primera deixeble del seu propi Fill.

Ara que celebrarem el naixement de Jesús, de Déu mateix que ve al nostre encontre, com ens dispoem per acollir-lo en la nostra vida? Si partim de la nostra experiència quan desitgem que una

persona se senti ben acollida per nosaltres cal que cuidem uns elements físics com poden ser el lloc on ens trobarem, el temps que ens reservem de la nostra jornada per estar amb ella... Però també sabem que la millor manera de preparar bé l'acollida d'una persona és quan tenim present tot el que ella és i representa per a nosaltres. Potser és un aspecte que ens costa més de cuidar o de tenir en compte. No obstant, una persona se sent acollida quan, per exemple, és escoltada, quan s'arriba a comprendre-la encara que això no signifiqui estar-hi totalment d'acord, quan la felicitem pels seus encerts i compartim els seus petits fracassos, quan ella, en definitiva, compta per a nosaltres.

Aquests dies de Nadal ens trobarem i compartirem les festes amb diverses persones, amb la nostra família, amb aquells que experimenten més

fortament la solitud en aquests dies tan assenyats, amb els que sofreixen per un o altre motiu. Seran dies molt propicis per viure el valor de l'acolliment si som capaços de tenir en compte la situació en què es troba realment la seva vida.

Per acollir veritablement al Senyor en la nostra vida cal que fem nostre el seu Evangeli. Acollir el Senyor comporta assumir el seu estil de vida en nosaltres, escoltar les seves paraules, confiar en les seves promeses. I tot vivint el seu Evangeli, estimant els altres acollirem Déu en la nostra vida.

Acollim aquest infant nascut a Betlem amb la Bona Nova de la salvació que ens porta. Acollim-lo com Maria, plenament, perquè nosaltres esdevinguem, a la vegada, servents de l'Amor que Ell ens porta.

Mn. Antoni Elvira